

uanset at socialforvaltningen havde udmålt hjælpen under hensyn til de vejledende retningslinjer i socialministeriets cirkulæreskrivelse af 2. juli 1983.

Erfaringsmæssigt opstår der imidlertid fra tid til anden tvivlsspørgsmål vedrørende fortolkningen af bistandslovens kontanthjælpsbestemmelser, ikke mindst i tiden efter lovændringen. Hidtil har socialministeriet, når det drejede sig om spørgsmål, der gav anledning til forespørgsler fra et stort antal kommuner, søgt at hjælpe socialforvaltningerne i deres sagsbehandling ved at udsende vejledende retningslinjer, enten i en cirkulæreskrivelse eller i en meddelelse i serien S.M.

Efter at den sociale ankestyrelse nu har tilsidesat afgørelser, som de sociale forvaltninger har truffet efter sådanne vejledninger fra socialministeriet, findes denne form for vejledningsvirksomhed ikke længere tilfredsstillende for kommunerne.

Der vil derfor kunne være behov for at løse tvivlsspørgsmål for kommunerne med hensyn til anvendelsen af lovens regler om forbigående og varig kontanthjælp gennem udsendelse af en bekendtgørelse, der er bindende for ankeorganerne.

Spørgsmål 18:

Er forslaget til bemyndigelse så bredt formuleret, at ministeren får en formel hjemmel til at udstede en bekendtgørelse om tildeling og beregning af hjælp til bestemte grupper som f.eks. kvinder og ældre?

Svar:

Der henvises til svaret på spørgsmål 14, hvori baggrunden for lovforslaget og anvendelsen heraf er nærmere kommenteret.

I formuleringen »nærmere regler« ligger – som det også er fremhævet i bemærkningerne – at bemyndigelsen alene omfatter løsning af tvivlsspørgsmål inden for grænserne af reglerne i §§ 37 og 43.

Ad besvarelsen på spørgsmål 18

Spørgsmål 35

Skal svaret forstås således, at ministeren får en formel hjemmel til at udstede en bekendtgørelse om tildeling og beregning af hjælp til bestemte grupper som f.eks. kvinder og ældre?

Svar:

Det skal indledningsvis fremhæves, at der i bistandslovens § 43 findes en regel, som bl.a. sigter på hjælp til de personer, hvis fremtidige leveniveau må antages at være en social pension. Der er således i loven regler om udmåling af hjælp til personer, der befinder sig i *bestemte situationer* – herunder f.eks. *ældre mennesker*. Det er imidlertid *den sociale situation*, der er afgørende, ikke ansøgerens køn eller alder.

Dette grundlæggende princip i bistandslovens kontanthjælpsafsnit kan ikke fraviges ved en bekendtgørelse.

Spørgsmål 49:

Ad besvarelsen på spørgsmål 35

Det bedes oplyst, hvorfor der i cirkulæreskrivelse af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge blev opereret med begrebet »unge«, når det i følgesvaret er »den sociale situation, der er afgørende, ikke ansøgerens køn eller alder«.

Svar:

Cirkulæreskrivelsen blev udsendt på baggrund af en række henvendelser til socialministeren om problemer vedrørende udmåling af hjælp til *unge*, der ikke længere er omfattet af forældrenes forsørgelsespligt.

Spørgsmål 25:

Hvad er ministerens begrundelse for at ønske en bemyndigelse fremfor en ændring af selve lovtæksten?

Svar:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 14, opstår der fra tid til anden tvivlsspørgsmål vedrørende fortolkningen af bistandslovens kontanthjælpsbestemmelser.

Hidtil har socialministeriet søgt at afklare sådanne problemer ved at udsende vejledende skrivelser eller meddelelser, som erfaringsmæssigt er blevet efterlevet af kommunerne, – ikke fordi de blev anset som bindende, men snarere i kraft af deres argumentation.

Et sådant system kan imidlertid alene fungere tilfredsstillende i det omfang, ankeorganerne ikke ændrer afgørelser fra det sociale udvalg, der er truffet i nøje overensstemmelse med denne vejledning.